

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 23-123/DH/DH

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 3 juli 2023 in de zaak 23-123/DH/DH naar aanleiding van de klacht van:

klager

over:

verweerder

gemachtigde: mr. A.H. van Haga

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 17 februari 2022 heeft klager bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Den Haag (hierna: de deken) een klacht over verweerder ingediend.

1.2 Op 9 februari 2023 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk K040 2022 van de deken ontvangen.

1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 15 mei 2023. Daarbij waren klager, verweerder en de gemachtigde van verweerder aanwezig.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 5 (inhoudelijk) en 1 tot en met 5 (procedureel). Ook heeft de raad kennisgenomen van de stukken van klager, die gedateerd op 1 mei 2023 en zijn ontvangen op 3 mei 2023.

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.2 Klager is sinds 2011 verwickeld in diverse geschillen over de echtscheiding van zijn ex-echtgenote en de afwikkeling daarvan. Op 15 maart 2011 heeft mr. A, een kantoorgenoot van verweerder, een opdrachtbevestiging voor bijstand aan klager verzonden. Verweerder heeft klager vervolgens bijgestaan.

2.3 Op 10 juli 2019 heeft de rechtbank een vonnis gewezen in de zaak tussen klager en zijn ex-partner en daarin onder meer het volgende overwogen:

“2.29 (...) De rechtbank ziet geen aanleiding om ofwel [klager] ofwel [ex-partner] te machtigen deze verkoop geheel zelfstandig ter hand te nemen. (...)

De rechtbank: (...)

3.1 veroordeelt [ex-partner] om binnen veertien dagen na betekening van het vonnis haar medewerking te verlenen aan de levering aan [klager] van de aandelen in [holding] in overeenstemming met de door de notaris opgestelde akte van verdeling en levering, zoals overgelegd in de procedure, met dien verstande dat daarin als peildatum moet worden opgenomen 1 januari 2012;

3.2 bepaalt dat het vonnis in de plaats zal treden van de voor het opmaken van de notariële akte vereiste deelverklaring, medewerking en handtekening van [ex-partner], indien [ex-partner] niet uiterlijk binnen veertien dagen na betekening van het vonnis haar medewerking verleent aan het bepaalde onder 3.1;

3.3 veroordeelt [ex-partner] om binnen vier maanden na betekening van het vonnis al die handelingen te verrichten die noodzakelijk zijn om te bewerkstelligen dat het

pand te [D] op haar kosten notarieel aan haar wordt geleverd ten overstaan van een door haar aangewezen notaris en veroordeelt haar om bij de levering van het pand te [D] een bedrag van € 78.494,03 aan [klager] te betalen uit hoofde van overbedeling en exploitatie pand te [D];

3.4 veroordeelt partijen tot inschakeling van - bevestigt de benoeming van - makelaarskantoor [B] als verkoopmakelaar voor de verkoop van het onroerend goed te [K], waarbij [B] de vraagprijs en de laatprijs bindend dient vast te stellen en veroordeelt partijen om gezamenlijk (andermaal) een opdracht aan [B] te geven voor de verkoop van het onroerend goed, waarbij partijen verplicht worden te alle tijden via hun advocaten met [B] te communiceren;

3.5 veroordeelt partijen, op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 100 per dag dat een partij in gebreke blijft met een maximum van € 50.000,

- tot het verlenen van de nodige medewerking aan het toegang verschaffen aan de makelaar en eventuele potentiële kopers tot de woning te [K], de bedrijfshal [adres 1] en de bedrijfshal [adres 2]; en

- tot het onvoorwaardelijk opvolgen van de redelijke schriftelijke aanwijzingen van de makelaar ter zake van het verkoop klaar maken en houden van het onroerend goed te [K], onder meer door de woning te [K] en de eventueel leegstaande bedrijfshal(len) te [K] schoon en opgeruimd te houden en de woning te [K] te ontruimen uiterlijk een week voorafgaand aan de levering onder afgifte van de sleutels aan de verkopend makelaar;

3.6 veroordeelt partijen tot het verlenen van de nodige medewerking aan het opstellen en passeren van de koopovereenkomst en de transportakte met betrekking tot het onroerend goed te [K] en bepaalt dat dit vonnis in de plaats treedt van een in wettige vorm opgemaakte akte strekkende tot ondertekenen door [klager] dan wel door [ex-partner] van de koopovereenkomst dan wel van de notariële akte voor de levering van het onroerend goed te [K], indien één van de partijen weigerachtig is aan de ondertekening van deze koopovereenkomst of notariële akte mee te werken;

3.7 benoemt [accountant] te [N] met als taak het opstellen van een exploitatieoverzicht van de inkomsten en uitgaven ten aanzien van de bedrijfshal [adres 1] en de bedrijfshal [adres 2] in de periode van 1 januari 2012 tot de datum van levering;

3.8 veroordeelt partijen om de door [accountant] gevraagde informatie inzake de exploitatie van de bedrijfshal [adres 1] en de bedrijfshal [adres 2] op diens eerste verzoek binnen vijf werkdagen aan te leveren, op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 100 per dag dat later dan de gestelde termijn aan het verzoek van de accountant wordt voldaan, met een maximum van € 50.00. Partijen zullen de kosten van de accountant ieder voor de helft dragen;

3.9 bepaalt dat partijen het exploitatieresultaat zoals opgesteld door [accountant] over de periode vanaf 1 januari 2023 tot en met datum notariële levering het onroerend goed te [K] aan een derde bij helfte dienen te verrekenen;

3.10 bepaalt de veroordelingen onder 3.1 tot en met 3.9 uitvoerbaar bij voorraad;”

2.4 Op 15 juli 2019 heeft verweerder het vonnis van 10 juli 2019 aan klager gezonden. In zijn brief aan klager heeft verweerder een aantal punten uit het vonnis kort besproken en aangekondigd dat hij de deurwaarder opdracht zal geven om zo spoedig mogelijk tot betekening van het vonnis aan de ex-partner over te gaan. Met betrekking tot het onroerend goed te K schrijft verweerder dat niet is bepaald wie het initiatief tot verkoop dient te nemen, waarbij verweerder voorstelt het initiatief aan de wederpartij over te laten. Verweerder heeft klager in zijn brief gewezen op de termijn voor het hoger beroep en geadviseerd geen hoger beroep in te stellen.

2.5 Verweerder heeft diezelfde dag:

- de deurwaarder verzocht het vonnis aan de ex-partner te betekenen;
- de notaris een e-mail gestuurd over de levering van de aandelen in de holding, conform het vonnis;
- de advocaat van de wederpartij, mr. R, hiervan in kennis gesteld.

Klager heeft van al deze berichten een afschrift ontvangen.

2.6 Op 16 juli 2019 heeft klager in een e-mail aan verweerder onder meer geschreven dat hij voor wat betreft het initiatief tot contact opnemen het met verweerder eens is dat zij zullen afwachten. Ook heeft klager geschreven dat hij op een punt overweegt hoger beroep in te stellen (hypotheekrente bedrijfshal).

2.7 Verweerder heeft diezelfde dag gereageerd en klager onder meer gewezen op een aantal (on)mogelijkheden en risico's van hoger beroep.

2.8 Bij brief van 18 juli 2019 heeft verweerder de rechtbank verzocht een herstelvonnis af te geven in verband met een tweetal kennelijke verschrijvingen in het dictum van het vonnis (onder 3.8). Verweerder heeft klager diezelfde dag een afschrift van zijn brief aan de rechtbank gezonden en daarbij vermeld dat vanwege de verschrijvingen nog niet tot betekening is overgegaan.

2.9 Op 18 juli 2019 heeft de notaris gegevens bij verweerder opgevraagd met betrekking tot de aandelen. Verweerder heeft diezelfde dag gereageerd.

2.10 Op 24 juli 2019 heeft mr. R in een e-mail aan verweerder onder meer gewezen op het feit dat de advocaten dienen te communiceren met de makelaar. Zij heeft een conceptmail namens mr. R en verweerder bijgevoegd. Ook heeft zij verzocht om opheffing van het beslag dat op de woning van de ex-partner ligt.

2.11 Verweerder heeft deze e-mail een dag later doorgestuurd naar klager met het verzoek hem te bevestigen dat hij de deurwaarder kan instrueren tot opheffing van het beslag. Ook heeft verweerder klager om een reactie op de conceptmail van mr. R gevraagd.

2.12 Op 25 juli 2019 heeft verweerder in een e-mail aan klager onder meer geschreven dat appel tegen een specifieke overweging (hypotheekrente bedrijfshal) mogelijk lijkt en daarbij gemotiveerd aangegeven dat hij blijft bij zijn advies om geen hoger beroep in te stellen.

2.13 Op 30 juli 2019 heeft klager gereageerd op verweerdere berichten van 25 juli 2019.

2.14 Verweerder heeft diezelfde dag een concepttekst voor een bericht aan mr. R aan klager gezonden. Klager en verweerder hebben vervolgens gecorrespondeerd over het aan de makelaar te zenden bericht. Op 8 augustus 2019 heeft verweerder in een e-mail aan mr. R onder meer geschreven wat klager in het bericht aan de makelaar opgenomen wenst te zien en dat hij niet bevoegd is beslissingen ten aanzien van (het door) de holding (gelegde beslag).

2.15 Diezelfde dag heeft mr. R in een e-mail aan verweerder laten weten dat zij zijn bericht onacceptabel vindt en dat zij niet akkoord gaat met de door hem voorgestelde aanpassingen en aanvulling.

2.16 Op 8 augustus 2019 heeft mr. R aan de makelaar (en cc aan verweerder) onder meer het volgende geschreven:

“Inmiddels is de procedure in deze zaak afgerond met een vonnis van de rechtbank Den Haag van 10 juli 2019. U treft dit hierbij eveneens aan en ik vraag uw aandacht voor hetgeen in 3.4, 3.5 en 3.6 is gesteld in de beslissing over de panden in K (...). Graag verzoek ik u de verkoop van deze panden ter hand te nemen.”

2.17 De makelaar heeft diezelfde dag aan mr. R (en cc aan verweerder) bevestigd dat hij met de verkoopopdracht aan de slag zal gaan.

2.18 Op 21 augustus 2019 heeft de rechtbank een herstelvonnis conform verweerders verzoek gewezen. In dit vonnis is bepaald dat 3.8 van het vonnis van 10 juli 2019 wordt gewijzigd in:

“veroordeelt partijen om de door [accountant] te [N] gevraagde informatie inzake de exploitatie van de bedrijfshal [adres 1] en de bedrijfshal [adres 2] op diens eerste verzoek binnen vijf werkdagen aan te leveren, op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 100 per dag dat later dan de gestelde termijn aan het verzoek van de accountant wordt voldaan, met een maximum van € 50.000,-. Partijen zullen de kosten van de accountant ieder voor de helft dragen.”

2.19 Op 1 september 2019 heeft de makelaar verweerder en mr. R geïnformeerd over een op het onroerend goed in K uitgebracht bod.

2.20 Op 2 september 2019 heeft verweerder in een e-mail aan klager een concepttekst voor de makelaar gestuurd, met het verzoek om akkoord. Na reactie en akkoord van klager heeft verweerder diezelfde dag een e-mail naar de makelaar gestuurd, onder meer inhoudende:

“In bovenvermelde zaak bent u inmiddels, op basis van de opdracht daartoe van [mr. R] druk doende met de verkoop van de onroerende zaken te [K]. In het vonnis van de rechtbank Den Haag van 10 juli 2019 is expliciet bepaald dat partijen gezamenlijk de opdracht tot verkoop dienen te verstrekken. Daarnaast hebben partijen nimmer een schriftelijke verkoopopdracht van u ontvangen, laat staan ondertekend. Het lijkt erop als er stappen worden overgeslagen.

Voorts blijkt uit de van u ontvangen mails dat u ‘slechts’ nadere informatie verzoekt over het verhuurde pand aan [adres 1]. Echter, het pand aan [adres 2] is ook verhuurd, waarvoor ik u eveneens verwijs naar het vonnis van de rechtbank.

Daarnaast is de locatie door de gemeente aangemerkt als ‘potentieel aanwezige verontreinigde grond’. Dit zijn allemaal facturen waarvan potentiële kopers in kennis dienen te worden gesteld en cliënt vraagt zich af of dat ook is gebeurd.”

2.21 Op 4 september 2019 heeft verweerder in een e-mail aan klager onder meer het volgende geschreven:

“In bovenvermelde zaak heeft u mij bij mail van 2 september jl. verzocht om een kort gedingprocedure te initiëren teneinde te komen tot stopzetting van de verkoopopdracht bij [makelaar]. De onderliggende argumenten uwerzijds zijn – kort gezegd – dat de verkoopopdracht niet gezamenlijk (dus door u en uw ex-echtgenote) is verstrekt en dat [makelaar] de panden te koop heeft gezet zonder de (volledige) juiste informatie te verschaffen aan de potentiële kopers. Ik zal u hieronder adviseren aangaande de (on)mogelijkheden voor het opstarten van een kort gedingprocedure. (...)

Met inachtneming van de overwegingen in voornoemd vonnis en de uiteindelijke beslissingen, moet ik concluderen dat de rechtbank een en ander met betrekking tot de verkoop (en overigens ook op de overige punten) flink heeft ‘dichtgetimmerd’ en weinig tot geen ruimte overlaat voor discussies.

De rechtbank heeft u en uw ex-echtgenote veroordeeld tot inschakeling van [makelaar], alsmede om gezamenlijk een verkoopopdracht te verstrekken.

Voorafgaande aan mijn vakantie is, op instigatie van [mr. R], geprobeerd om overeenstemming te krijgen over de inhoud van een gezamenlijke brief/mail aan de makelaar. De inhoud had summier kunnen blijven en ‘slechts’ kunnen bestaan uit een blanco verstrekking van de verkoopopdracht. U liet mij weten dat u echter een aantal aanvullende zaken reeds in de opdrachtbevestiging aan de makelaar wilde overbrengen. [Mr. R] is hiermee niet akkoord gegaan, om welke reden zij heeft besloten de makelaar zelf (alvast) aan te schrijven. Ik ben het met u eens dat de

makelaar vervolgens u had moeten verzoeken of u eveneens de opdracht wenste te verstrekken. De makelaar heeft dit nagelaten en is vervolgens zeer voortvarend te werk gegaan. Het oordeel van de rechtbank is echter duidelijk en verplicht u en uw ex-echtgenote om een opdracht te verstrekken. Uit de woorden 'gezamenlijk' blijkt niet direct dat u en uw ex-echtgenote een opdrachtbevestigingsbrief samen hadden moeten verstrekken, maar kan ook zo worden uitgelegd dat u beiden – los van elkaar – de opdracht dienden te verstrekken. Mijns inziens laat het vonnis van de rechtbank geen andere conclusie toe dan dat u alsnog de opdracht schriftelijk moet verstrekken. In voornoemde is -vanuit juridisch oogpunt – echter geen reden gelegen om succesvol een kort gedingprocedure te initiëren teneinde te komen tot stopzetting van de verkoop.

Dan voor wat betreft de onjuiste voorstelling van zaken welke de makelaar schetst ten aanzien van de onroerende zaken. (...) Al met al schetst de makelaar (...) een aantal zaken verkeerd voor. (...) Nogmaals: dit is onvoldoende om de verkoop gestaakt te krijgen en dit lijkt mij ook niet in uw belang omdat u natuurlijk ook verder wilt. Wat van belang is, is dat wij bovengenoemde factoren zoveel mogelijk aan de hand van onderliggende stukken onder de aandacht brengen van de makelaar."

2.22 Op 4 september 2019 heeft de makelaar aan onder meer verweerder een koopvoorstel voor het onroerend goed te K gestuurd. Verweerder heeft dit op 5 september 2019 aan klager doorgestuurd en daarbij onder meer geschreven:

"Uit dit bod blijkt wel dat de makelaar de potentiële koper heeft geïnformeerd over de eventueel verontreinigde grond. Daarnaast is een 'pijnpunt' voor u weggenomen nu de potentiële koper aangeeft de huurcontracten te zullen eerbiedigen. (...)

Mijn voorstel zou zijn om de makelaar allereerst te vragen of hij de potentiële kopers heeft gewezen op de niet-zichtbare gebreken, in welk geval ik gaarne van u verneem om welke gebreken het dan exact gaat. Het is dan aan de makelaar om te beoordelen of het nodig is om deze gebreken al dan niet aan de potentiële koper mede te delen. Mochten de potentiële kopers van alle 'ins en outs' op de hoogte zijn, dan adviseer ik u het bod te aanvaarden, waarbij ik tevens aantekenen dat ingevolge het vonnis van de rechtbank in principe de goedkeuring van partijen niet noodzakelijk is nu de rechtbank heeft bepaald dat de makelaar de laatprijs bindend mag vaststellen. Wellicht zit er nog wel enige onderhandelingsruimte in de gewenste opleverdatum van 1 november a.s."

2.23 Op 9 september 2019 heeft verweerder een e-mail van de makelaar van een dag eerder naar klager doorgestuurd. Verweerder schrijft in zijn e-mail aan klager onder meer:

"De makelaar heeft aangegeven dat de potentiële kopers een huurcontract en eventuele verontreinigde grond voor hun rekening zullen nemen. Dat betekent dat de makelaar de potentiële kopers dus wel in kennis heeft gesteld van de juiste gegevens. Daarnaast ga ik er van uit dat de potentiële kopers op de hoogte zijn van het bestemmingsplan op grond waarvan in de bedrijfswoning alleen mag worden gewoond indien de bewoner ook een bedrijf in een van de panden uitoefent. (...) Om onduidelijkheden te voorkomen denk ik dat het nog wel van belang is dat wij bij de makelaar navraag doen over het feit of de potentiële kopers van voornoemde aspecten in kennis zijn gesteld. Indien de makelaar dit bevestigt, is de spreekwoordelijke kous daarmee af.

Dan nog voor wat betreft het verstrekken van de opdracht. U geeft aan deze opdracht niet te hebben verstrekt. Dat kan wellicht wel zo zijn, alleen de rechtbank heeft u veroordeeld om uw opdracht aan de makelaar te verstrekken.

Gezien bovenstaande, alsmede het vonnis van de rechtbank laat ik u hierdoor weten dat ik geen enkele mogelijkheid zie om succesvol een kort geding procedure te

initiëren teneinde te komen tot staking van de verkoop. Ik zal hier dan ook niet toe overgaan. Ik ga geen procedure starten waarmee, in mijn ogen en vanuit juridisch oogpunt, geen enkel resultaat voor u kan worden behaald; sterker nog: de kans is heel groot dat u in een kort geding procedure zult worden veroordeeld in de proceskosten.”

2.24 Klager heeft diezelfde dag gereageerd en aan verweerder onder meer geschreven:

“Zoals dit weekend al gemeld ga ik niet accoord met een bod zolang de makelaar geen openheid van zaken geeft. (...) Ik vind het ook niet netjes om de kopers niet te wijzen op het bestemmingsplan.”

2.25 Op 11 september 2019 heeft verweerder per e-mail naar klager een concepttekst voor de makelaar gestuurd, met de vraag aan de makelaar of hij potentiële kopers van een aantal zaken in kennis heeft gesteld.

2.26 Klager heeft diezelfde dag gereageerd en geschreven dat hij niet akkoord is. Hij schrijft verder aan verweerder:

“Zoals in mijn laatste bericht aangegeven wil ik dat de verkoop gaat zoals de rechter heeft bepaald. De eerste aanzet ter correctie is in de email van 2 september gegeven.”

2.27 Op 12 september 2019 heeft verweerder klager per e-mail negatief geadviseerd over het in appel gaan tegen de overweging van de rechtbank dat de hypotheekrente niet thuishoort in het exploitatieoverzicht van de bedrijfspanden dat de accountant zal opstellen. Verweerder heeft onder meer geschreven:

“Ik meen dat we nu op het punt zijn aangekomen dat er niet verder dient te worden geprocedeerd, maar dat zaken daadwerkelijk moeten worden afgehandeld zodat u op een zo goed mogelijk manier een stap kunt zetten naar de toekomst. (...) Als u persisteert in uw standpunt met betrekking tot de makelaar, alsmede met betrekking tot de opheffing van het beslag, dan zal de wederpartij gerechtelijke procedures gaan starten waarbij zal worden gevorderd dat u onder verbeurte van aanzienlijke dwangsommen, uw medewerking zal moeten verlenen. Gezien de huidige stand van zaken acht ik de kans, in ieder geval met betrekking tot het gelegde beslag, zeer groot dat de vordering zal worden toegewezen en dat u daarnaast ook nog zult worden veroordeeld in de kosten van de procedure.”

2.28 Klager heeft diezelfde dag gereageerd en onder meer geschreven dat hij niet anders kan dan hiertegen in beroep gaan omdat anders een persoonlijke faillissement dreigt.

2.29 Op 12 september 2019 heeft de makelaar naar onder meer verweerder een concept koopovereenkomst gestuurd met het verzoek om goedkeuring. Verweerder heeft dit bericht op 13 september 2019 doorgestuurd naar klager en daarbij onder meer geschreven:

“[Makelaar] stelt – terecht- dat het vonnis er in voorziet dat hij de verkoop voortzet. (...)

Nogmaals: we moeten nu echt reageren naar [makelaar] toe, omdat hij anders ingevolge het vonnis van de rechtbank verder gaat met het verkoopproces.”

2.30 Klager heeft daarop gereageerd en onder meer geschreven:

“Ik begrijp niet waarom U maar blijft zeggen dat ik niet reageer. Ik heb al vele malen gezegd niet accoord te gaan maar U weigert dit door te geven. Ik heb ook [mr. R] laten weten niet accoord te gaan.”

2.31 Verweerder heeft diezelfde dag gereageerd en geschreven:

“Ingevolge het vonnis bepaalde de makelaar de laatprijs. Afwijzen van het bod heeft dan ook geen enkel zin. De makelaar moet gevraagd worden of hij alle relevante

gegevens aan de potentiële kopers heeft verstrekt. Ik heb u hiertoe meerdere malen een concept mail tbv de makelaar doen toekomen doch u gaf mij te kennen deze niet te verzenden. Een blanco afwijzing van het bod hoeft de makelaar niet te accepteren.”

2.32 Klager heeft daarop diezelfde dag aan verweerder geschreven: ‘Doe dat dan maar’

2.33 Verweerder heeft op 13 september 2019 gemotiveerd aan klager laten weten dat de e-mail van klager zijn standpunt ten aanzien van het hoger beroep niet heeft gewijzigd.

2.34 Op 16 september 2019 heeft verweerder in een e-mail aan de makelaar onder meer geschreven:

“Alvorens het bod in overweging te kunnen nemen en in het verlengde daarvan over te gaan tot het bekijken van de concept koopovereenkomst, is het van belang om te weten of de potentiële kopers in kennis zijn gesteld van het feit dat alle bedrijfspanden zijn verhuurd, de bedrijfswoning ingevolge het bestemmingsplan alleen mag worden bewoond door één van de huurders van de panden, en de grond door de gemeente is aangemerkt als ‘mogelijke locatie voor bodemverontreiniging’.

Wilt u zo vriendelijk om mij schriftelijk te bevestigen dat u de potentiële kopers van het voornoemde in kennis heeft gesteld?”

2.35 De makelaar heeft diezelfde dag gereageerd en laten weten dat hij aan zijn mededelingsplicht heeft voldaan, wat ook blijkt uit de gemaakte afspraken die zijn verwerkt in de concept koopovereenkomst.

2.36 Verweerder heeft diezelfde per e-mails nogmaals uitdrukkelijk gevraagd of de makelaar de kopers in kennis heeft gesteld van verschillende zaken.

2.37 Op 16 september 2019 heeft klager in een e-mail aan verweerder gereageerd op de concept koopovereenkomst. Klager merkt daarbij onder meer op dat de vervuilde grond niet als bekend wordt genoemd en er geen uitsluitel is welke huurcontracten worden overgenomen.

2.38 Na akkoord van klager heeft verweerder klagers opmerkingen op 18 september 2019 aan de makelaar gezonden.

2.39 Op 18 september 2019 heeft verweerder klager een bericht gestuurd in reactie op klagers ongedateerde brief met bijlagen met als onderwerp ‘Beroep vonnis 10 juli 2019 versie 2’. Verweerder gaat in zijn brief puntsgewijs in op de door klager genoemde grieven en concludeert:

“Als ik al uw grieven op het vonnis van de rechtbank Den Haag van 10 juli 2019 bekijk, moet ik concluderen dat het voor 95% niet mogelijk is om appel in te stellen bij het gerechtshof Den Haag. Voor de minimale punten die wel appellabel zijn, moet ik concluderen dat de kosten niet op zullen wegen tegen de baten, en ook niet tegen het risico dat in appel zaken die in de bodemprocedure ten gunste van u zijn uitgevallen, door het gerechtshof worden vernietigd, waardoor een nadeliger resultaat voor u ontstaat. Omdat ik uw belangen naar beste weten moet behartigen, moet ik u negatief adviseren over instelling van appel en laat ik u tevens al weten dat als u mijn advies niet volgt, ik namens u geen appel zal gaan instellen omdat ik meen dat – als ik daartoe over zou gaan – ik uw belangen niet goed behartig.”

2.40 Op 19 september 2019 heeft de makelaar in een e-mail aan verweerder laten weten dat zijn vragen zijn beantwoord en dat de concept koopovereenkomst zijns inziens niet hoeft te worden aangepast.

2.41 Verweerder heeft diezelfde dag aan de makelaar geschreven dat de concept koopovereenkomst wel dient te worden aangepast, waarbij hij verwijst naar zijn eerdere e-mail.

2.42 De makelaar heeft vervolgens op 19 september 2019 op verweerders

opmerkingen gereageerd. Verweerder heeft dit bericht diezelfde dag doorgestuurd naar klager.

2.43 Op 23 september 2019 heeft klager gereageerd in een e-mail aan verweerder en verschillende opmerkingen gemaakt, onder meer dat pas na ontvangst van de volledige koopovereenkomst kan worden begonnen met de beoordeling ervan.

2.44 Verweerder heeft diezelfde dag een conceptbericht voor de makelaar aan klager gezonden, om een aantal van klagers opmerkingen onder de aandacht van de makelaar te brengen.

2.45 Op 23 september 2019 heeft de makelaar de door de koper en de ex-partner getekende koopovereenkomst inzake de verkoop van het onroerend goed te K aan verweerder gezonden met het verzoek voor ondertekening door klager zorg te dragen. Verweerder heeft dit bericht op 24 september 2019 aan klager doorgestuurd en daarbij onder meer geschreven:

“De vraag is thans nog of het nog zin heeft om de concept mail voor [makelaar], die ik u gister heb toegezonden, te verzenden. Ik denk echter dat het toch van belang is dat deze wordt verzocht. Ik verzoek u dan ook vriendelijk mij dat nog te laten weten. Nu er een getekende koopovereenkomst ligt, verwacht ik niet dat er nog iets zal worden aangepast. U zult er dus rekening mee moeten houden dat de bijgesloten koopovereenkomst de koopovereenkomst is zoals die geldt.”

2.46 Op 25 september 2019 hebben klager en verweerder gecorrespondeerd over de aan de makelaar te sturen e-mail, waarna verweerder (na akkoord van klager) een bericht naar de makelaar heeft gestuurd met verschillende opmerkingen.

2.47 Op 26 september 2019 heeft verweerder de reactie van de makelaar naar klager gestuurd en onder meer geschreven:

“De inhoud spreekt voor zich. Hij meent al de bij u levende vragen genoegzaam te hebben beantwoord. Hier zult u het mee moeten doen. (...)

Eergisteren heb ik u de al deels ondertekende koopovereenkomst toegezonden. Ik verneem gaarne of u deze wenst te ondertekenen. In het ontkennende geval zal de makelaar, gezien de inhoud van het vonnis van de rechtbank de koop doorgang kunnen laten vinden.”

2.48 Op 30 september 2019 heeft verweerder klager om een reactie op zijn berichten gevraagd.

2.49 Op 1 oktober 2019 heeft de makelaar de koopovereenkomst naar de notaris gestuurd. In de e-mail verwijst de makelaar naar “het relevante gedeelte uit het vonnis (artikel 3.6)”.

2.50 Op 2 oktober 2019 heeft verweerder een e-mail van de notaris naar klager doorgestuurd met het verzoek om reactie.

2.51 Op 8 oktober 2019 heeft verweerder per e-mail aan klager geschreven:

“In afwachting van de ontwikkelingen in het verkooptraject, heb ik het herstellvonnis tot op heden nog niet aan uw ex-echtgenote laten betekenen. Ik wil hier echter nu wel toe overgaan omdat dan de termijnen van uw ex-echtgenote, betrekking hebbende op de aandelenlevering, betaling van een geldbedrag aan u en de levering van het pand te [D], gaan lopen. Heb ik uw toestemming om de deurwaarder te berichten tot betekening over te gaan?”

2.52 Op 10 oktober 2019 heeft verweerder per e-mail aan de notaris laten weten dat hij nog geen contact heeft gehad met klager, maar dat hij de notaris wel al wil laten weten dat het saldo van de verkoopopbrengst niet bij helfte aan partijen ten goede komt. Verweerder heeft de notaris erop gewezen dat klagers deel groter is te stellen op een bedrag van € 22.689,-.

Verweerder heeft deze e-mail diezelfde dag doorgestuurd naar klager.

2.53 Op 11 oktober 2019 heeft de notaris onder meer een concept nota van afrekening aan verweerder gezonden. Verweerder heeft deze e-mail op 14 oktober 2019 doorgestuurd naar klager.

2.54 Op 17 oktober 2019 heeft de notaris correspondentie aan verweerder gezonden, welke diezelfde dag per post aan klager zal worden gezonden.

2.55 Op 17 oktober 2019 heeft de deurwaarder, op verzoek van de ex-partner, (de grosse van) het vonnis van 10 juli 2019 aan klager betekend.

2.56 Op 19 oktober 2019 heeft klager de notaris aangeschreven en onder meer geschreven dat er geen koopovereenkomst tot stand is gekomen conform de beschikking van de rechtbank. Ook heeft klager een opmerking gemaakt over de courtage van de makelaar.

2.57 Op 21 oktober 2019 heeft klager aan verweerder onder meer geschreven dat hij weet dat hij door de makelaar wordt opgelicht, dat de makelaar niet conform de beschikking heeft gehandeld en dat de overdracht voor 1 november moet worden geblokkeerd.

2.58 Verweerder heeft diezelfde dag gereageerd en gemotiveerd aan klager laten weten dat hij geen mogelijkheden ziet om in rechte de notariële levering tegen te houden. Verweerder schrijft onder meer:

“Ik kan dus ook op dit moment geen actie ondernemen en zal ook geen actie onderneming om de notariële levering tegen te houden. (...)

Tot slot nam ik kennis van uw terugbelverzoek. Aangezien ik hedenmiddag moeilijk te bereiken ben, adviseer ik u, mocht u nog vragen hebben, mij te mailen. Anders ben ik morgenmiddag weer redelijk te bereiken.”

2.59 Op 22 oktober 2019 heeft de notaris een e-mail van klager naar verweerder doorgestuurd en daarop inhoudelijk gereageerd.

2.60 Op 28 oktober 2019 heeft verweerder per e-mail aan klager gevraagd hem te bevestigen dat hij akkoord is met betekening van het herstellvonnis aan de ex-partner.

2.61 Op 30 oktober 2019 heeft verweerder in een e-mail aan klager een overzicht gegeven van de stand van zaken en hem gevraagd om klagers nieuwe woonadres. Diezelfde dag heeft verweerder in een e-mail aan klager geschreven dat hij van de notaris heeft begrepen dat de ex-partner nog niet haar medewerking heeft verleend aan levering van de aandelen in de holding, met het verzoek om akkoord voor betekening van het vonnis aan de ex-partner.

2.62 Op 1 november 2019 heeft de notariële levering van de onroerende goederen te K (waaronder de voormalige echtelijke woning waar klager tot aan dat moment verbleef) aan een derde plaatsgevonden. De notaris heeft verweerder naar het rekeningnummer van klager gevraagd. Verweerder heeft op 1 november 2019 aan de notaris laten weten dat hij dit bij klager heeft opgevraagd, maar dat hij nog geen reactie heeft ontvangen.

2.63 Op 13 november 2019 heeft mr. R in een e-mail aan de accountant (en cc aan verweerder) onder meer het volgende geschreven:

“Hierbij treft u een vonnis van de Rechtbank Den Haag d.d. 10 juli 2019 jl. aan, met een herstellvonnis van 21 augustus 2019. (...)

In 3.7 van het vonnis van 10 juli jl. is uw kantoor benoemd met als taak het opstellen van het exploitatieoverzicht ten aanzien van de hallen tot datum levering. (...)

Graag verzoek ik u mij te bevestigen dat u conform de opdracht door de Rechtbank het exploitatieoverzicht zult opstellen en schriftelijk aangeeft welke informatie u en van welke partij wenst te ontvangen.”

Verweerder heeft dit bericht op 14 november 2019 doorgestuurd naar klager.

2.64 Op 19 november 2019 heeft de notaris in een e-mail aan verweerder

geschreven dat nog geen rekeningnummer van klager is ontvangen en of het mogelijk is de gelden naar verweerders derdengeldenrekening te boeken.

2.65 Op 10 december 2019 heeft de notaris een e-mail aan klager (en cc aan verweerder) gestuurd over de akte van verdeling en levering van het pand te D.

2.66 Op 11 december 2019 heeft verweerder klager per e-mail dringend verzocht contact met hem op te nemen, omdat er onder meer een aanzienlijk bedrag voor klager klaarstaat bij de notaris.

2.67 Op 22 januari 2020 heeft verweerder een e-mail van mr. R aan de accountant doorgestuurd naar klager met het uitdrukkelijke verzoek aan klager om contact met verweerder op te nemen.

2.68 Op 13 februari 2020 heeft verweerder een e-mail van mr. R naar klager doorgestuurd, met het verzoek aan klager om contact op te nemen.

2.69 Op 27 februari 2022 is klager op verzoek van verweerders advocatenkantoor gedagvaard vanwege het onbetaald laten van facturen. De facturen zijn gericht aan de holding van klager. De rechtbank heeft de vordering afgewezen omdat de verkeerde persoon is gedagvaard.

2.70 Bij brief van 4 maart 2020 heeft verweerder in een brief aan klager onder meer geschreven:

“Ik heb u al meerdere malen, gedurende een periode van meerdere maanden, aangeschreven met het verzoek contact met mij op te nemen. Tot op heden heb ik nog niet van u mogen vernemen. (...)

Mocht ik uiterlijk over 7 dagen niet van u hebben vernomen dan ga ik over tot sluiting van uw dossier en dat zal ik ook aan [mr. R] laten weten.”

2.71 Op 16 maart 2020 heeft verweerder per e-mail aan mr. R laten weten dat hij zich heeft onttrokken aan de zaak van klager.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 van de Advocatenwet. Klager verwijt verweerder het volgende.

a) Kwaliteit van dienstverlening:

- Verweerder had moeten optreden tegen de verkoop van het onroerend goed te K. Klager stelt dat misbruik is gemaakt van het vonnis van 10 juli 2019, dat het pand is gekocht door een vriend van de makelaar en dat verweerder klagers verzoeken om op te treden tegen de illegale verkoop heeft genegeerd. Verweerder had moeten optreden tegen misbruik van het vonnis door de makelaar en de notaris en het transport moeten blokkeren. In plaats daarvan heeft verweerder het transport zelfs gefaciliteerd en is hij de belangen van de ex-partner gaan behartigen.

- Verweerder had meer actie moeten ondernemen ten aanzien van de aandelen in de holding, het appartement te D en de opdracht aan de accountant.

b) Communicatie: Klager werd eind oktober 2019 dakloos en kon daardoor geen post en e-mail ontvangen. In de week daaraan voorafgaand heeft klager meermalen geprobeerd met verweerder te bellen, maar hij heeft verweerder niet te spreken gekregen en hij is ook niet teruggebeld. Klager heeft daarna niet meer van verweerder gehoord, tot hij begin maart 2020 een dagvaarding bij de post aantrof. Verweerder is na het verbreken van het contact alleen doorgegaan.

c) Schade: Klager heeft grote schade geleden. Verweerder heeft meer dan een half miljoen euro in rekening gebracht voor de scheiding. Door de illegale verkoop is klager een periode dakloos geweest. Klager stelt dat verweerder ervoor dient te zorgen dat het onroerend goed wordt teruggebracht in de situatie zoals deze de dag voor het geven van de verkoopopdracht bestond.

d) Lastercampagne: verweerder heeft klager in privé gedagvaard in verband met niet betaalde facturen. De facturen waren echter niet aan klager gericht, maar aan de holding.

4 VERWEER

4.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

5 BEOORDELING

Toetsingskader

5.1 De raad neemt bij de beoordeling van de klacht als uitgangspunt dat, gezien het bepaalde in artikel 46 van de Advocatenwet, de tuchtrechter mede tot taak heeft de kwaliteit van de dienstverlening te beoordelen indien daarover wordt geklaagd. Bij deze beoordeling geldt dat de tuchtrechter rekening houdt met de vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en met de keuzes waar de advocaat bij de behandeling van de zaak voor kan komen te staan. De vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en de keuzes waar hij voor kan komen te staan zijn niet onbeperkt, maar worden begrensd door de eisen die aan de advocaat als opdrachtnemer in de uitvoering van die opdracht mogen worden gesteld en die met zich brengen dat zijn werk dient te voldoen aan datgene wat binnen de beroepsgroep als professionele standaard geldt. Die professionele standaard veronderstelt een handelen met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwame en redelijk handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht (zie Hof van Discipline 5 februari 2018, ECLI:NL:TAHVD:2018:32).

Klachtonderdeel a – onroerend goed te K

5.2 Gedragsregel 14 bepaalt dat de advocaat de volledige verantwoordelijkheid draagt voor de uitvoering van de opdracht. De advocaat kan zich niet aan deze verantwoordelijkheid onttrekken met een beroep op de van zijn cliënt verkregen opdracht. Met deze regel komt tot uitdrukking dat de advocaat fungeert als dominus litis. De advocaat heeft bij de behandeling van een zaak de leiding en dient vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid te bepalen met welke aanpak de belangen van zijn cliënt het beste gediend zijn. Wel moet de advocaat zijn cliënt duidelijk maken hoe hij te werk wil gaan en waartoe hij wel of niet bereid is. Van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen is in het algemeen pas sprake als een advocaat bij de behandeling van de zaak kennelijk onjuist optreedt en adviseert en de belangen van de cliënt daardoor worden geschaad of kunnen worden geschaad.

5.3 Het verwijt is dat mr. R, de advocaat van de ex-partner, persoonlijk opdracht aan de makelaar heeft gegeven om het onroerend goed te K te verkopen, terwijl in het vonnis expliciet is genomen dat klager en zijn ex-partner gezamenlijk een verkoopopdracht aan de makelaar dienden te geven. Nu daarvan geen sprake is, had verweerder de volgens klager illegale verkoop moeten tegenhouden.

5.4 De raad overweegt dat klager en verweerder overeen zijn gekomen dat het initiatief voor de verkoop aan de wederpartij zou worden gelaten. Verweerder heeft klager er daarbij op gewezen dat het van belang is dat hij zijn medewerking verleent aan de verkoop, omdat aan de verkoop dwangsommen zijn verbonden. Mr. R heeft namens de ex-partner vervolgens het initiatief genomen en een voorstel gedaan voor een gezamenlijk bericht aan de makelaar. Daarover is tussen klager en verweerder gecorrespondeerd, maar mr. R vond de uiteindelijk aan haar verzonden e-mail niet acceptabel. Zij heeft daarop op 8 augustus 2019 namens de ex-partner de makelaar benaderd.

5.5 Op klagers verzoek heeft verweerder (op 2 september 2019) de makelaar

aangeschreven en hem erop gewezen dat geen gezamenlijke opdracht tot verkoop is verstrekt. Klager wenste ook een kort geding te starten om de verkoop door de makelaar stop te zetten. Verweerder heeft klager er vervolgens op gewezen dat de rechtbank een en ander met betrekking tot de verkoop flink heeft dichtgetimmerd en weinig ruimte laat voor discussie. Vanuit juridisch oogpunt is er volgens verweerder geen reden om succesvol een kort gedingprocedure te initiëren teneinde te komen tot stopzetting van de verkoop. Wel heeft verweerder voorgesteld de makelaar te informeren over eventuele waarde-verminderende facturen. Daarover is tussen klager en verweerder gecorrespondeerd, waarbij verweerder klager er meermalen op heeft gewezen dat hij geen reden ziet voor het instellen van hoger beroep en dat de kwestie nu daadwerkelijk afgehandeld moet worden.

5.6 Klager was nog niet akkoord met een bericht aan de makelaar, toen de makelaar op 12 september 2019 een concept koopovereenkomst heeft gestuurd. Verweerder heeft klager nogmaals op het eerder opgestelde concept bericht aan de makelaar gewezen, waarbij hij ook heeft vermeld dat de makelaar, gelet op het vonnis, een blanco afwijzing van het bod niet hoeft te accepteren. Klager heeft geantwoord met 'doe dan maar', waarop verweerder de makelaar het bericht heeft gestuurd. De makelaar heeft daarop laten weten dat hij aan zijn mededelingsplicht heeft voldaan. Vervolgens is nog gecorrespondeerd over de inhoud van de concept koopovereenkomst en (nogmaals) over hoger beroep tegen het vonnis van 10 juli 2019.

5.7 De raad is van oordeel dat verweerder meerdere keren voldoende duidelijk heeft gemaakt dat het instellen van hoger beroep tegen het vonnis van 10 juli 2019 of het starten van een kort gedingprocedure tegen de verkoop in zijn ogen zinloos is. Verweerder is, als dominus litis, niet verplicht elke opdracht van klager uit te voeren. Indien klager zich niet kon vinden in de aanpak van verweerder, dan had het op zijn weg gelegen om bijvoorbeeld een second opinion te vragen. Anders dan klager stelt, laat het vonnis van 10 juli 2019 daar wel degelijk ruimte voor, omdat partijen verplicht zijn om via hun advocaten (niet gespecificeerd welke persoon) met de makelaar te corresponderen. Klager is het in de kern niet eens met het bericht van 8 augustus 2019 van mr. R en het daaropvolgende verkooptraject. Dat sprake is van een persoonlijke verkoopopdracht van mr. R is de raad echter niet gebleken. Duidelijk is dat zij zich namens haar cliënte tot de makelaar heeft gewend. Verweerder heeft voldoende aan klager duidelijk gemaakt dat de rechtbank een en ander heeft 'dichtgetimmerd' en dat er juridisch geen mogelijkheid is het verkooptraject te stoppen.

5.8 Dat er amper bekendheid is gegeven aan de verkoop, dat kopers zijn geweerd en dat het pand is gekocht door een vriend van de makelaar heeft klager niet onderbouwd. Verweerder heeft de makelaar in overleg met klager voldoende geïnformeerd over de mogelijke gebreken van het onroerend goed. Het is de raad uit het klachtdossier niet gebleken dat verweerder kennelijk onjuist heeft opgetreden of de belangen van de ex-partner of haar advocaat heeft behartigd. Evenmin is gebleken dat verweerder het transport met de notaris heeft geregeld, omdat medewerking van klager, gelet op het vonnis van 10 juli 2019, niet nodig was.

5.9 Gelet op het voorgaande is de raad van oordeel dat niet is gebleken van klachtwaardig handelen van verweerder inzake de verkoop van het onroerend goed te K. Dit verwijt is ongegrond.

Klachtonderdeel a – aandelen, appartement en accountant

5.10 Kern van het verwijt is dat verweerder geen actie heeft ondernomen ten aanzien van het transport van de aandelen in de holding en de overdacht van het

appartement te D. Verweerder heeft voldoende toegelicht welke noodzakelijke handelingen hij heeft verricht in deze kwesties. Een dag na het vonnis heeft hij de betekening van het vonnis in gang gezet, maar door een verschrijving was een herstelvonnis nodig. Klager heeft, ondanks herhaalde verzoeken van verweerder, nooit toestemming gegeven voor betekening van dit herstelvonnis aan de ex-partner. Dat verweerder in deze kwesties een tuchtrechtelijk verwijt valt te maken, is de raad niet gebleken. Overigens heeft de notariële levering van het appartement te D medio december 2019 plaatsgevonden.

5.11 Met betrekking tot de accountant overweegt de raad dat klager de mogelijkheid had zelf contact te onderhouden met de accountant. Dat heeft klager kennelijk ook gedaan, nu uit de correspondentie blijkt dat klager een map met stukken aan de accountant heeft overhandigd. Niet is gebleken dat verweerder contact moest onderhouden met de accountant. Evenmin is gebleken dat het aan verweerder te wijten is geweest dat de accountant de opdracht uiteindelijk niet heeft geaccepteerd. Ook dit verwijt is daarom ongegrond.

Klachtonderdeel b - communicatie

5.12 Gedragsregel 16 bepaalt dat een advocaat zijn cliënt op de hoogte dient te brengen van belangrijke informatie, feiten en afspraken. Uit het klachtdossier blijkt dat klager en verweerder steeds per e-mail met elkaar communiceerden. Indien klager bezwaar had tegen deze manier van communiceren, had het op zijn weg gelegen om aan verweerder te laten weten dat hij op een andere manier wenste te communiceren.

5.13 Klager communiceerde steeds via een hotmailadres. Kennelijk was het na 23 oktober 2019 voor hem niet meer mogelijk om daarvan gebruik te maken. Klager reageerde echter al vanaf half september 2019 niet altijd meer op e-mails die verweerder naar hem stuurde, terwijl het ging om voor klager belangrijke berichten. Klager heeft in ieder geval op 21 oktober 2019 nog vanaf dat e-mailadres met verweerder gecommuniceerd. Verweerder mocht er dan ook van uitgaan dat klager kennis nam van zijn e-mails. Verweerder heeft betwist dat klager een ander/nieuw e-mailadres heeft doorgegeven. Uit het klachtdossier blijkt dit ook niet, terwijl het logisch was geweest als klager vanaf het nieuwe/andere e-mailadres een bericht had gestuurd. Daarvan is geen sprake. Het was klagers verantwoordelijkheid om verweerder te informeren over de manier waarop hij met klager kon communiceren. Daar heeft klager onvoldoende zorg voor gedragen. Dat verweerder het bij hem bekende e-mailadres bleef gebruiken is niet verwijtbaar.

5.14 Klager stelt dat hij verweerder in de week van 23 oktober 2019 dagelijks heeft gebeld, maar niet werd doorverbonden en ook niet werd teruggebeld. Duidelijk is dat verweerder op één moment in de week niet goed te bereiken was, zoals hij in een e-mail aan klager heeft geschreven. Verweerder verzocht klager te e-mailen of de volgende dag te bellen. Niet blijkt dat klager daarna contact heeft gezocht met verweerder. Evenmin blijkt dat klager in die periode (meerdere keren) naar verweerder heeft gebeld.

5.15 De raad is van oordeel dat verweerder in zijn communicatie met klager geen tuchtrechtelijk verwijt valt te maken. Dit verwijt is daarom ongegrond.

Klachtonderdeel c - schade

5.16 De raad overweegt dat de schade volgens klager voortvloeit uit (met name) de illegale verkoop van het onroerend goed te K. Zoals hiervoor al overwogen, is de raad van oordeel dat verweerder daarin geen verwijt valt te maken. Er is dan ook geen grond voor toewijzing van een verzoek om schadevergoeding, nog los van het feit dat het verzoek onvoldoende concreet is. Evenmin is er grond om verweerder te gelasten

tot herstel van de schade. Het verzoek om schadevergoeding wordt afgewezen.

Klachtonderdeel d - lastercampagne

5.17 Duidelijk is dat verweerder of zijn kantoor klager heeft gedagvaard in verband met niet betaalde facturen. Deze facturen waren gericht aan de holding. De rechtbank heeft de vordering daarom afgewezen. De raad is van oordeel dat dit op zichzelf niet kan worden aangemerkt als een lastercampagne. Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond.

BESLISSING

De raad van discipline:

- verklaart de klacht in alle onderdelen ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus beslist door mr. S.M. Krans, voorzitter, mrs. P.O.M. van Boven-de Groot, J.G. Colombijn, M.G. van den Boogerd en A.B. Baumgarten, leden, bijgestaan door mr. C.M. van de Kamp als griffier en uitgesproken ter openbare zitting van 3 juli 2023.